

Ik ben politieagent en heb dat altijd een eerzaam beroep gevonden.

Trouw is voor mij een belangrijk woord. Ik ben al wat ouder misschien komt het daardoor. Ik kan misschien beter het woord loyaliteit gebruiken.

Niet alleen in mijn privéleven maar ook in werkzame leven staat loyaliteit bij mij voorop. Dus als politieagent ben ik loyaal naar het korps en naar mijn collega's. Je klapt dus niet zomaar uit de school wanneer er problemen zijn. Die los je onderling op. En je komt op voor elkaar wanneer dat nodig is.

Ik ben al een lange tijd agent. De loyaliteit van het korps als werkgever was altijd al erg laag, maar is de laatste tien jaar geheel verdwenen. De leiding laat je meteen vallen als hen dat uitkomt. Ook onderling tussen collega's is er geen loyaliteit meer.

Met de coronacrisis gaan steeds meer collega's twijfelen aan de rechtvaardigheid van hun handelen naar burgers toe. Geweld tijdens demonstraties en aanhoudingen trekken een steeds sterkere wissel op veel collega's. Je kan daar echter niets van zeggen. Niet naar de leiding, want die zet je direct op non-actief, en niet naar collega's, want wanneer je een collega treft die het eens is met al het geweld gaat het meteen naar de leiding.

Dat bedoel ik dus wanneer ik zeg dat er geen loyaliteit is. Bovendien is dat risicovol.

Wanneer je samen surveilleert en we worden ter plaatse geroepen is die loyaliteit van groot belang. Je moet kunnen bouwen op elkaar. Wanneer wij erbij worden geroepen is er natuurlijk iets aan de hand. Er is dan altijd al een zekere mate van spanning en het is dan zo hoog opgelopen dat de politie gebeld is. Je moet dan bijna zonder woorden op elkaar kunnen rekenen.

Maar de onderlinge sfeer is er één van wantrouwen. Dat is door de leiding bewust in de hand gewerkt, dat weet ik zeker. We worden aangemoedigd continu op te letten of je collega geen 'wappie' is want die zijn volgens de leiding een 'gevaar voor collega's en het korps als geheel'. Zo zei mijn leidinggevende het. Dat is voeding van wantrouwen naar elkaar toe en dus afbraak van loyaliteit.

Wanneer je als leiding zo handelt breek je loyaliteit en collegialiteit bewust af. De leiding weet heel goed dat dit gevaarlijk is voor het werk om de reden die ik zojuist omschreef. Gevaarlijke situaties waar wij ter plaatse worden geroepen vragen stabiele agenten, geen agenten die elkaar in de gaten houden en wantrouwen. Ze brengen hun eigen mensen dus bewust in gevaar.

Voor mij betekent dit dat ze niets om hun mensen geven. En om de gezinnen van die mensen, want wanneer wij niet stabiel en loyaal handelen loopt een situatie veel eerder uit de hand en kan ontaarden in geweld. Dat heb ik zelf het afgelopen jaar meegemaakt en ik weet dat dit in mijn eenheid veel voorkomt. Collega's zijn al gewond geraakt en er komt een moment dat het levens gaat kosten, van burgers én collega's.

U heeft misschien gehoord van het schietincident op het Malieveld. Dat is een collega van mij. Ik kan u vertellen dat deze man al langer op zijn tandvlees loopt. Zo'n man moet geen dienst doen en een wapen dragen.

Door dit incident te noemen in deze verklaring ga ik aan de ene kant recht in tegen mijn gevoel van loyaliteit naar die collega. Aan de andere kant weet ik rationeel dat ik het goede doe door dit naar buiten te brengen, ook ter bescherming van hem. Dat is ook loyaliteit.

Want ook de collega's die met instemming meedoen aan het onnodige escalerende geweld hebben bescherming nodig tegen een werkgever die haar werknemers misbruikt voor haar eigen immorele doelen. Immoreel omdat zij worden misbruikt om de burgers van Nederland angst aan te jagen en met geweld in een gareel van onvrijheid te brengen.

Daarmee is het korps niet loyaal meer naar de burgers die zij dient te beschermen.

Maart 2021

Maart 2021

Mijn verklaring mag schriftelijk en anoniem gepubliceerd worden.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses